Súd:	Krajský súd Košice
Spisová značka:	6Co/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7516212527
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Alexander Husivarga
ECLI:	ECLI:SK:KSKE:2019:7516212527.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudcov JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu : R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej : I. Ď., nar. XX. Z. XXXX, bytom P. P. XX, Kecerovce, o zaplatenie 1.401,85 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 5. septembra 2017, č. k. 10 Csp/91/2016-44 v spojení s opravným uznesením zo dňa 12. decembra 2018 č.k. 10Csp/91/2016-61 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením zo dňa 12. decembra 2018 č.k. 10Csp/91/2016-61 v napadnutom výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 5. septembra 2017 č.k. 10Csp 91/2016-44 v spojení s opravným uznesením zo dňa 12. decembra 2018 č.k. 10 Csp/91/2016-61 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.401,85 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 19. apríla 2016 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.), žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy tohto konania v celom rozsahu (výrok III.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) a žalovaná uzavreli dňa 28.6.2013 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.450 €. Žalovaná sa zaviazala tento úver splácať v 72 pravidelných mesačných splátkach po 40 € ku 10. dňu toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom júlom 2013. Úroková sadzba bola stanovená 25,50 %, RPMN banky 29,83 % a priemerná RPMN (na trhu) 26,38 % s tým, že celková výška nákladov bola vyčíslená na sumu 1.326,57 €. Celková čiastka úveru bola v zmluve vymedzená pod tabuľkou 3 (Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia) textom „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“.

3. Žalovaná si svoj záväzok riadne a včas neplnila, a tak žalobca (jeho právny predchodca) vyhlásil dňa 22. apríla 2014 úver za predčasne splatný.

4. Po citácii § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 1, § 2 písm. d/ , § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch súd konštatoval, že predmetná úverová zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti, keď v nej absentuje uvedenie celkovej výšky poskytnutého úveru a poplatkov spojených s týmto úverov. Ďalej súd konštatoval, že v zmluve sa

nachádza nezrovnalosť v podobe celkovej ceny úveru, nakoľko pri súčine počtu a výšky splátok (72*40 €) je výška poskytnutého úveru 2.880 €, a v zmluve sú uvedené celkové náklady v sume 1.326,57 €, čo by znamenalo že celková cena úveru by mala byť 2.776,57 € (výška poskytnutého úveru + celkové náklady uvedené v zmluve). Súd poukázal na to, že spotrebiteľ musí mať pred uzatvorením zmluvy k dispozícií všetky informácie o poskytovanom spotrebiteľskom úvere, vrátane ekonomických ukazovateľov, na základe ktorých sa potom rozhodne, či vstúpi do takéhoto vzťahu alebo nie, pričom priemerný spotrebiteľ predpokladá, že tieto údaje sú správne a v spleti zložito formulovaných všeobecných obchodných podmienok sa na základe princípu dôvery zveruje do rúk finančných inštitúcii neuvedomujúc si, aké následky to môže preňho mať, pričom už nie je možné zistiť, aké informácie spotrebiteľ obdŕžal pri uzatváraní úverovej zmluvy.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prihliadol na to, že zmluva je v podstatných náležitostiach neúplná, a tak súd považoval túto úverovú zmluvu s ohľadom na § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov.

6. Žalovaná vyčerpala z poskytnutého úveru sumu 1.450 €, vykonala úhradu v sume 48,15 €. Vzhľadom na to, že súd vyhlásil tento úver za bezúročný a bez poplatkov, žalovaná je tak povinná zaplatiť žalobcovi len sumu, ktorú vyčerpala a nevrátila, v tomto prípade ide o sumu 1.401,85 €.

7. Vzhľadom na to, že žalovaná sa dostala do omeškania s platbou prisúdenej istiny, súd uložil žalovanej zaplatiť prisúdenú istinu 1.401,85 € s 5 % ročným úrokom z omeškania od 19. apríla 2016 až do zaplatenia podľa § 517 ods. 1,2 OZ v spojení s § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z..

8. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako neopodstatnenú.

9. Výrok o trovách konania odôvodnil súd aplikáciou § 255 ods. 1 CSP a § 262 CSP. Žalobca mal v konaní prevažný úspech a neúspech mal len v nepatrnej časti, a preto súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy tohto konania v celom rozsahu.

10. Proti výroku rozsudku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť rozsudok v napadnutej časti tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie alebo zrušiť rozsudok v napadnutej časti a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové prejednanie. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

11. Označil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP a písm. h/ CSP. Uviedol, že súd mal za to, že úverová zmluva neobsahuje základnú náležitosť zmluvy, a to vyčíslenie „celkovej čiastky“. Odvolateľ má za to, že súd vec nesprávne právne posúdil a na základe takéhoto zistenia vyvodil aj nesprávne právne závery.

12. Podľa odvolateľa predmetná zmluva obsahovala správny údaj o celkových nákladoch úveru a tiež obsahuje údaj o celkovej čiastke úveru. V odvolaní vyčíslil celkovú výšku nákladov úveru v sume „6.986,28 €“, a to podľa nasledovného výpočtu : 1.326,57 € (69 splátok po 40 € a splátka č. 70 vo výške 16,57 €, t.j. spolu 2.776,57 € - 1.450 € istina) = 1.326,57 € náklady úveru. Zmluva o úvere obsahovala správny údaj o celkovej výške nákladov, lebo celková cena je uvedená vo výške 1.326,57 €.

13. V zmluve neabsentuje údaj o celkovej čiastke úveru. V časti 3. zmluvy hneď pod tabuľkou o údajoch úveru je uvedené, že „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladoch spojených s úverom“. Na základe tohto žalovaná mohla posúdiť rozsah svojho záväzku.

14. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, písm. h/ CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

16. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesení v napadnutom výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19. februára 2019 o 8.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené dňa 13. februára 2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1, 3 CSP.

18. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h/, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

20. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

21. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (t.j. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

22. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

23. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a preto odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého úver poskytnutý žalovanej právnym predchodcom žalobcu je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, t.j. dňa 28.6.2013. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.6.2013 neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona, t.j. celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

25. Podľa § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/,r/ a y/, d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. V prejednávanom spore z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že v úverovej zmluve nie je uvedená celková čiastka úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to ani jej presným vyčíslením, ani iným zrozumiteľným spôsobom v zmysle čl. 10 ods. 2 písm. g/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 EES zo dňa 23. apríla 2008 o spotrebiteľskom úvere, ktorého úplnou transpozíciou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách a ktoré túto povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza v § 9 v ods. 2 písm. j/ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a v súčasnosti v znení § 9 ods. 2 písm. k/.

28. V predmetnej úverovej zmluve sú jej podstatné zákonné náležitosti uvedené v tabuľkovej forme okrem uvedenia celkovej čiastky úveru, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť a ktorá je iba slovne napísaná ako „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“ drobnými písmenami pod ostatnými náležitosťami tak, že ide o „súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“. Vychádzajúc z tohto doslovného vyjadrenia a údajov o zmluve, kde je výška úveru v sume 1.450 € a celková výška nákladov spojených s úverom 1.326,57 €, celková čiastka úveru, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť predstavuje sumu 2.776,57 €.

29. Vychádzajúc ale z počtu a výšky dohodnutých splátok úveru, t.j. 72 splátok po 40 €, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, predstavuje ale sumu 2.880 €.

30. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, nie je vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúc pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

31. Spotrebiteľ tak bez presného číselného uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť, nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené rozdielne možnosti určenia tohto údaju je namieste trvať na presnom vyčíslení sumy, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, a v dôsledku absencie tohto údaju je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.

33. Nedostatok niektorých povinne stanovených náležitostí úverovej zmluvy nemá za následok neplatnosť zmluvy (či už úplnú alebo čiastočnú), avšak má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že dodávateľovi nepatrí odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi a okrem istiny úveru dodávateľ nemá právo požadovať od spotrebiteľa iné náklady spojené s úverom.

34. Z tohto výkladu vychádzal aj prvoinštančný súd a odvolací súd nemá dôvod sa od tohto výkladu odchýliť.

35. Už samotná chýbajúca náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z., a to celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. a z hľadiska rozhodnutia vo veci samej, prípadná existencia ďalších dôvodov, pre ktoré by mal byť úver bezúročný a bez poplatkov, nie je relevantná.

36. Z vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a tak nemá nárok

na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).